

בש"פ 5381/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5381/22

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בנצרת בע"ח 32197-06-22 מיום 17.7.2022,
שניתנה על ידי השופט ג' צפריר

בשם המבקש:

עו"ד דוד ברהום

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט ג' צפריר) ב-ע"ח 32197-06-22 מיום 17.7.2022, בגדרה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בנצרת (סג"נ נ' אדריס) ב-פע"מ 40970-02-22 מיום 7.6.2022. בהחלטה זו האחרונה, נדחתה בקשת המבקש לעיון מחדש בהחלטה בדבר הטלת צו הפיקוח שהוטל עליו לפי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: החוק).
2. ביום 11.2.2015, המבקש הורשע על פי הודאתו בשלוש עבירות של מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ועבירה נוספת של מעשה מגונה בפומבי, לפי סעיף 349(א) לחוק

העונשין. בגין מעשים אלו, נגזרו על המבקש 3 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

3. בתום ריצוי עונש מאסרו, הוטלו על המבקש צווי פיקוח החל מיום 26.1.2016, בהתאם לסעיף 12 לחוק. הצווים הווארכו מעת לעת עד לתקופה המירבית הקבועה בסעיף 14(א) לחוק, קרי עד ליום 26.1.2021 (להלן: צו הפיקוח הראשון; פע"מ 51329-01-20).

4. טרם פקע צו הפיקוח הראשון, ביום 10.8.2020, המבקש הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של מעשה מגונה בפומבי, לפי סעיף 349(א) לחוק העונשין (להלן: עבירת המין הנוספת), בגינה הוטלו עליו 5 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

5. נוכח הרשעת המבקש בעבירת המין הנוספת, המשיבה הגישה ביום 7.9.2020, בקשה להטלת צו פיקוח בהתאם לסעיף 12 לחוק (פע"מ 12113-09-20). כנכתב בבקשה, בית משפט השלום התבקש להטיל על המבקש צו פיקוח ומעקב למשך 4 שנים, תוך שהודגש כי העבירה בוצעה בעת שהמבקש היה תחת צו פיקוח וכי רמת מסוכנותו המינית הוערכה כגבוהה על פי חוות הדעת שניתנה בעניינו. בהחלטה מיום 21.10.2020, בית משפט השלום הורה על מתן צו פיקוח באופן זמני ועל הפניית המבקש לקבלת חוות דעת עדכנית בדבר מסוכנותו המינית פעם נוספת.

6. על פי חוות הדעת העדכנית של המרכז להערכת מסוכנות מינית, מסוכנות המבקש הוערכה כגבוהה. בדיון שהתקיים ביום 4.3.2021, באי כוח הצדדים הודיעו כי הגיעו להסכמה לפיה "צו הפיקוח האחרון" יוארך למשך 18 חודשים מיום הגשת הבקשה, 7.9.2020, "באותם תנאים ובסמכויות המפורטים בבקשה". אשר על כן, בית משפט השלום האריך את צו הפיקוח כמוסכם עד ליום 7.3.2022 (להלן: צו הפיקוח השני).

7. לקראת סיום תקופת הפיקוח, ביום 16.2.2022, המשיבה הגישה בקשה נוספת להארכת הצו (פע"מ 40970-02-22). המבקש התנגד לבקשה, בין היתר מאחר שרמת המסוכנות שנקבעה לו פחתה ממסוכנות "גבוהה" למסוכנות "בינונית-גבוהה". התנגדותו נדחתה, כאשר בהחלטה מיום 3.4.2022, בית משפט השלום קיבל את בקשת המשיבה והורה על הארכת צו הפיקוח במשך 18 חודשים נוספים מיום פקיעת הצו הקודם, עד ליום 7.9.2023. בקשה לעיון חוזר ולביטול צו פיקוח שהוגשה מטעם המבקש - נדחתה. בית משפט השלום קבע כי הוא אינו משמש כערכאת ערעור על החלטתו הקודמת, וכי אין הליך של עיון חוזר במקרים כגון דא.

8. על ההחלטה האחרונה, המבקש הגיש ערר לבית המשפט המחוזי. בהודעת הערר נטען, כי בית המשפט נעדר סמכות להאריך את צו הפיקוח לנוכח התקופה המירבית הקבועה בסעיף 14(א) לחוק, וזאת אף אם ביצע עבירת מין נוספת - אלא אם מסוכנותו הוערכה כגבוהה בהתאם לסעיף 14(ג) לחוק.

9. ביום 17.7.2022, בית המשפט המחוזי דחה את הערר בקובעו כי עבירת מין נוספת "כמוה כעבירה ראשונה לגבי מנין התקופות". המשמעות היא, כי מרגע שעברין המין סיים לרצות עונש מאסר בגין עבירת מין נוספת, מתחיל מניין תקופות חדש, כאשר כל אותן תקופות הפיקוח בהן הוא היה נתון, אינן באות במניין הימים. כן הודגש, כי הפרשנות אותה מציע המבקש לקבל, אינה נתמכת בלשון החוק ואף מנוגדת לתכליתו.

10. מכאן הבקשה שלפניי.

לטענת המבקש, בקשתו מעוררת סוגיה משפטית בעלת השלכות רחב. הסוגיה עליה הצביע, נוגעת למקרים שבהם קיים צו פיקוח בשל הרשעה בעבירת מין, המפוקח הורשע בעבירת מין נוספת בעת תקופת הפיקוח ונידון בגינה לעונש מאסר. במקרים אלו, לדידו, נשאלת השאלה - האם צו הפיקוח החדש שניתן בעקבות עבירת המין הנוספת מהווה המשך לצו הקודם, או שמא מדובר בצו חדש העומד בפני עצמו לעניין מניין התקופה המירבית הקבועה בסעיף 14 לחוק.

11. דין הבקשה להידחות.

בפתח הדברים יצוין, כי משאני סבור כי דין הבקשה להידחות לגופה, אני רואה טעם להידרש בשלב זה לשאלת הזכות להגיש בקשת רשות ערר ב"גלגול שלישי" בעניין הטלת צו פיקוח לפי החוק (בש"פ 2703/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (19.6.2014); בש"פ 1048/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (15.2.2015); בש"פ 5711/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (10.9.2019)).

יצוין, כי בקשות למתן רשות ערר כגון דא נדחו בעבר על ידי בית משפט זה תוך הפעלת אמות המידה שנקבעו למתן רשות לערר ב"גלגול שלישי". כך, בית המשפט בחן האם הבקשה שלפניו מעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או האם ישנן נסיבות חריגות ויוצאות דופן (בש"פ 1428/13 משה נ' מדינת ישראל (30.4.2013); בש"פ 2493/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (13.4.2014)).

12. אף אם אבחן את הבקשה שלפניי בהתאם להלכה הנוהגת לגבי מתן רשות לערר - יש לדחותה. חרף ניסיונות המבקש לשוות לה נופך עקרוני, הבקשה אינה מעוררת כל שאלה משפטית, ואף לא מתקיימות בעניינו נסיבות חריגות המצדיקות את קבלתה.

13. המבקש הורשע בארבע עבירות מין בשנת 2015, ולאחר שחרורו ממאסר הוצא נגדו צו הפיקוח הראשון על מנת למנוע הישנות עבירות מין נוספות על ידו. במהלך היותו בפיקוח תחת צו זה, הלה ביצע עבירת מין נוספת בגינה הורשע בשנת 2020. בעקבות הרשעתו בעבירת המין הנוספת, הוצא נגדו צו פיקוח שני - חדש. הארכת צו הפיקוח בהחלטת בית משפט השלום מיום 4.3.2021 מתייחסת לצו הפיקוח השני, וכך גם ההחלטה מיום 3.4.2022, במסגרתה הוארך צו זה לתקופה נוספת.

הנה כי כן, אין עניינו בהארכת צו הפיקוח הראשון, אלא בהארכת צו הפיקוח השני שהוטל על המבקש לאחר הרשעתו בעבירת המין הנוספת, בהתאם לסעיף 12 לחוק. הצו השני עומד בפני עצמו לעניין מניין התקופה המרבית הקבועה בחוק - קרי "תוקפו של צו פיקוח לפי פרק זה לא יעלה על חמש שנים (בסעיף זה - התקופה המרבית)" (סעיף 14(א) לחוק). בנסיבות אלו, מקום בו מבוקש להאריך את צו הפיקוח בתוך התקופה המרבית, ניתן היה להאריך את צו הפיקוח השני על יסוד רמת מסוכנות המבקש (סעיף 14(ב) לחוק).

אין מדובר אפוא במקרה שבו מבוקש להוציא צו פיקוח חדש בחלוף התקופה המרבית בת 5 שנים כאמור, המחייב שרמת הסיכון שעבריו המין יבצע עבירת מין נוספת היא גבוהה (סעיף 14(ג) לחוק).

מכאן, שצו הפיקוח השני שהוטל על המבקש ניתן כדיון, ובדומה גם הארכתו.

14. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ז באב התשפ"ב (24.8.2022).

ש ו פ ט